

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204536
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616204536.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu O. H. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A. E., D. S. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Ulica 1. mája 709, proti žalovanému R. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A. E., I. XXXX/X, v spore o zaplatenie 400 eur, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2016, v spojení s jej doplneniami, doručenými súdu dňa 6. 7. 2016, 13. 7. 2016, 29. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 17. 8. 2016, sa žalobca domáhal voči pôvodne žalovanému 1) R. B. a žalovanej 2) C. Q. vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 400 eur, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že po smrti jeho sestry H. P. dňa 30. 7. 2013 jej pohreb obstaral žalovaný, za čo mu pohrebné služby Mesta Liptovský Mikuláš vystavili faktúru vo výške 505,22 eura. Žalovaný uvedenú faktúru neuhradil, preto im pohrebné služby odmietli vydať urnu s popolom jeho sestry. Za účelom zabezpečenia riadneho a dôstojného uloženia urny do hrobu dlžnú sumu pohrebným službám uhradil sám, na základe faktúry, ktorú pohrebné služby prerobili na jeho meno. Pohreb a všetky súvisiace úkony v pohrebných službách objednal a do záväzkového vzťahu s pohrebnými službami vstúpil žalovaný. Tým, že za žalovaného zaplatil jeho dlh, sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Dlh žalovaného voči pohrebným službám predstavoval 505,22 eura, z ktorých mu žalovaný sumu 105,22 eura už zaplatil.

2. Uznesením zo dňa 26. 1. 2017, č. k. 10C/177/2016-31, bolo konanie voči pôvodne žalovanej 2) zastavené.

3. Súd vydal vo veci dňa 26. 5. 2017, pod č. k. 10C/177/2016-41, platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonom určenej lehote odpor. Z uvedeného dôvodu súd uznesením zo dňa 20. 7. 2017, č. k. 10C/177/2016-62, platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že návrh žalobcu je nedôvodný. Na faktúre zo dňa 12. 8. 2013 za pohreb je uvedené meno žalobcu, čo je správne. Nikdy nepovedal žalobcovi, že pohreb zaplatí, ale že ho ide objednať. Tak aj učinil na mestskom cintoríne. Vedel, kde sú peniaze na pohreb, preto to povedal. Ako jeden z dedičov si splnil povinnosť zaplatením sumy 105,22 eura do hlavnej pokladne VPS ako čiastočnej úhrady za pohreb. Žalobca prebral peniaze po neb. H. P. zo Zariadenia pre seniorov a domov sociálnych služieb Mesta Liptovský Mikuláš na základe zmluvy o vydaní finančnej hotovosti,

po predložení uznesenia 6D/622/2013/not163/2013. Pri dedičskom konaní nehovoril pravdu a zamlčal ostatný majetok, ktorý zobral zo zariadenia pre seniorov.

4. Na pojednávaní žalobca na podanej žalobe trval.

5. Žalovaný navrhol podanú žalobu zamietnuť.

6. Právny zástupca žalobcu v plnom rozsahu odkázal na podanú žalobu, najmä na jej doplnenie zo dňa 15. 8. 2016 a navrhol podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko bola preukázaná jej dôvodnosť.

7. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že ešte pred konaním u notára si zavola dedičov a chcel sa s nimi dohodnúť o vzájomnom vypořádaní pohľadávok, ktoré uhradil notárovi a za pohreb. Žalovaný to zaplatiť odmietol. Žalovaný to však sestre sľúbil, v jeho prítomnosti sa vyjadril, že peniaze na pohreb jeho sestry má. Keď prišli po smrti sestry do domova sociálnych služieb, žalovaný aj so sestrou povedali, že inú pohreb objednať a išli na cintorín. Žalovaný sa obohatil tým, že mal zaplatiť faktúru, ktorú nezaplatil. Dedičské konania po jeho sestre boli dva. V deň úmrtia prevzal len šatstvo, pokladničky so šperkmi zostali v domove sociálnych služieb, obdržal ich až po doručení dedičského rozhodnutia. Vydali mu peniaze vo výške 506 eur na základe prvého dedičského konania. Potom sa robilo druhé dedičské konanie o pozemky, ktoré skončilo tak, že všetci dedičia dostali rovnaké peniaze. Žalovaný sa vzdal v prospech sestry.

8. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že pohreb išiel objednať preto, že tak boli dohodnutí s tetou H.. Peniaze na pohreb boli uložené v domove sociálnych služieb. Navyše dal žalobcovi ešte 105 eur, nakoľko vtedy sa ešte nevedelo, že žalobca neuviedol celý majetok. Keď sa to zistilo, začal po tom pátrať a následne sa robilo druhé dedičské konanie. V dodatočnom dedičskom konaní sa vzdal majetku v prospech sestry. Bol zmierený s tým, že z majetku po tete nedostane nič, nakoľko mu za života dala dosť. Žalobca dostal 506 eur, pohrebné 79 eur, on mu dal 105 eur, preto už mu nemá čo dávať. Účastný prvého dedičského konania nebol, ani naň nebol predvolaný. Na druhé dedičské konanie už predvolaný bol. Po smrti tety mu telefonovali z domova sociálnych služieb, on tam išiel aj so sestrou. Potom prišiel žalobca aj s dcérou a vnučkou. Povedal im, že ide objednať pohreb. Nerozprávali sa o tom, ako sa bude pohreb platiť. Peniaze na pohreb boli odložené v depozite v domove sociálnych služieb, s tetou bol dohodnutý tak, že pohreb sa z tohto zaplatí. Faktúru nezaplatil preto, že vedel, že peniaze na pohreb sú uložené. Preto sa to urobilo tak, že všetky peniaze dostal žalobca.

9. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to potvrdenia Verejnoprospešných služieb Mesta Liptovský Mikuláš, potvrdenia Matričného úradu Mesta Liptovský Mikuláš, faktúry vystavenej Verejnoprospešnými službami Liptovský Mikuláš, listu žalobcu, objednávky služieb, osvedčenia o dedičstve, zmluvy o vydaní finančnej hotovosti, uznesenia o dedičstve, zoznamu vecí po zomrelej, potvrdenia o umiestnení v domove sociálnych služieb, potvrdenia H. T. J., a. s., dohody o užívaní obytnej miestnosti, časti výpisu z listu vlastníctva, súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaný dňa 30. 7. 2013 ako objednávateľ podpísal objednávku u Verejnoprospešných služieb Liptovský Mikuláš na zabezpečenie služieb spojených s pohrebom H. P. v celkovej výške 505,22 eura. Podľa potvrdenia Matričného úradu Mesta Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 7. 2013, pohreb H. P. zabezpečil R. B.. Faktúrou číslo 2013021158 zo dňa 12. 8. 2013 Verejnoprospešné služby Liptovský Mikuláš fakturovali žalobcovi náklady spojené s pohrebom v celkovej výške 505,22 eura. Podľa potvrdenia Verejnoprospešných služieb Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 11. 2013, od R. B. prevzali dňa 29. 10. 2013 sumu vo výške 105,22 eura ako čiastočnú úhradu faktúry č. 2013021158 zo dňa 12. 8. 2013 na sumu 505,22 eura za pohreb, pričom R. B. súhlasil s tým, že následne bude uvedená suma odovzdaná H. B., ktorý zložil finančnú zábezpeku vo výške 505,22 eura na úhradu uvedenej faktúry. Listom zo dňa 10. 8. 2013 žalobca žalovanému, okrem iného, oznámil, že sa pýtal správkyni cintorína, kedy príde kamenár otvoriť náhrobný kameň, ona mu však povedala, že nevie, avšak nevydala by urnu pokiaľ nebude uhradená faktúra. Ide o sumu niečo nad 500 eur. Keď urgoval zaplatenie, sľúbil mu, že to urobí, doteraz však uvedená faktúra nie je zaplatená. Vyzval žalovaného, aby tak urobil do 10. 10.. Podľa uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 5. 2014 v konaní o dedičstve po neb. H. P., vedenom pod sp. zn. 6D/622/2013, bolo zistené, že poručiiteľka zanechala majetok nepatrné hodnoty,

príčom o jej pohreb sa postaral brat, O. H. B., keď pohrebné trovy predstavovali 735,42 eura. Konanie o dedičstve preto bolo zastavené a nepatrný majetok, zanechaný poručiiteľkou, a to finančné prostriedky v sume 506,57 eura, uložené v Zariadení pre seniorov a Domove sociálnych služieb Mesta Liptovský Mikuláš, osobné veci bez hodnoty, nehnuteľnosti v katastrálnom území Q., vedené na liste vlastníctva č. XXX v hodnote 25,72 eura, spolu hodnota nepatrného majetku 532,29 eura, boli vydané bratovi poručiiteľky O. H. B., ktorý sa postaral o pohreb. Podľa osvedčenia o dedičstve po neb. H. P., vydaného notárkou JUDr. Soňou Šuvadovou v konaní o dedičstve vedenom pod sp. zn. 4D/271/2015 dňa 8. 2. 2016, ako dedičia po nebohej boli zistení O. H. B., Ľ. B., L. T., C. Q. a R. B.. Podľa osvedčenia o dedičstve boli zistené aktíva dedičstva v celkovej výške 1535,99 eura, a to pohľadávka poručiiteľky voči Slovenskému pozemkovému fondu vo výške 1010,86 eura a spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v katastrálnom území A. E. hodnote spolu 525,13 eura. Dedičia uzavreli dohodu, podľa ktorej pohľadávku poručiiteľky voči Slovenskému pozemkovému fondu nadobudli O. H. B., Ľ. B., L. T. a C. Q., ktorá nadobudla aj podiel brata R. B.O., ktorý sa vzdal svojho zákonného dedičského nároku a spoluvlastnícke podiely na pozemkoch nadobudol O. H. B., ktorý sa zaviazal vyplatiť spoludedičom Ľ. B., L. T. a C. Q. hodnotu na nich pripadajúcich podielov, C. Q. aj za podiel jej brata R. B.O., ktorý sa vzdal svojho zákonného dedičského nároku v jej prospech. Zariadenie pre seniorov a Domov sociálnych služieb Liptovský Mikuláš a žalobca uzatvorili dňa 19. 6. 2014 zmluvu o vydaní finančnej hotovosti vo výške 506,57 eura po neb. H. P., ktorá suma bola odovzdaná žalobcovi.

11. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

12. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

14. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiiteľa a za poručiiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiiteľovou smrťou.

15. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

16. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného v zmysle zákonného ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka, teda z dôvodu, že za žalovaného plnil to, čo mal podľa práva plniť sám. Skutkovo svoj nárok odôvodnil tým, že za žalovaného, ktorý objednal pohreb H. P., čím vstúpil do záväzkového vzťahu s Verejnoprospešnými službami Liptovský Mikuláš, uhradil faktúru vo výške 505,22 eura. Keďže žalovaný z uvedenej faktúry následne zaplatil 105,22 eura, uplatnil si v spore nárok na zaplatenie sumy 400 eur (505,22 eura - 105,22 eura). Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že, na základe objednávky žalovaného, Verejnoprospešné služby Liptovský Mikuláš dodali pohrebné služby v súvislosti s pohrebom H. P., ktoré boli vyfakturované faktúrou č. 2013021158, vystavenou na odberateľa H. B., v celkovej sume 505,22 eura. V tejto súvislosti súd len okrajom uvádza, že pokiaľ žalobca tvrdil, že pôvodne bola faktúra vystavená na žalovaného, uvedenú skutočnosť v spore nepreukázal. Medzi stranami sporu nebola sporná výška nákladov na služby spojené s obstaraním pohrebu H. P., ani skutočnosť, že uvedené náklady v celkovej sume 505,22 eura zaplatil Verejnoprospešným službám Liptovský Mikuláš žalobca. Taktiež medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný sumu vo výške 105,22 eura následne uhradil Verejnoprospešným službám Liptovský Mikuláš, ktoré uvedenú sumu, so súhlasom žalovaného, odovzdali žalobcovi. Medzi stranami sporu bolo sporné, či na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie a v akej výške. Žalovaný sa v podanom odpore proti platobnému rozkazu, ako aj na pojednávaní, bránil tým, že pohreb svojej tety len objednal, avšak nezaviazal sa na úhradu jeho nákladov. Poukazoval na to, že žalobcovi bolo Zariadením pre seniorov a domovom sociálnych služieb mesta Liptovský Mikuláš vyplatených 506,57 eura, ktoré predstavovali prostriedky neb. H. P., ktoré mala v úschove v uvedenom zariadení, ako aj

pohrebné vo výške 79 eur a plnenie z jeho strany vo výške 105,22 eura. Podľa zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťel'ove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťel'ovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťel'ovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa teda zodpovedajú dedičia, a to do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný v dedičskom konaní po H. P. nenadobudol žiaden majetok (dedičstvo), keďže dedičského podielu na dedičstve sa vzdal v prospech svojej sestry. Z uvedeného dôvodu preto nemôže zodpovedať za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťel'ky. Navyše, žalobcovi bol na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 5. 2014, sp. zn. 6D/622/2013, vydaný nepatrný majetok poručiťel'ky v celkovej výške 532,29 eura, vrátane peňažných prostriedkov v sume 506,57 eura, ako osobe, ktorá sa postarala o pohreb poručiťel'ky. Predmetom prípadného vyporiadania v rámci dedičského konania ako pasívum dedičstva by teda mohla byť len suma, o ktorú náklady spojené s pohrebom poručiťel'ky prevyšujú hodnotu nepatrného majetku, ktorý bol žalobcovi vydaný ako osobe, ktorá sa postarala o pohreb.

17. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v konaní v plnom rozsahu úspešnému žalovanému Súdu preto priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.